

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

2 Infantes prohibet jus conjugium celebrare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

celle fuerit facere, liberè conceditur. Unde si supradictus genitor filium suum corpore morientem aspiciens, ne animam perpetua morte pereuntem dimitteret, sacri unda baptismatis lavit, ut eum de potestate auctoris mortis & tenebrarum eriperet, & in regnum Christi iam regnaturum a sine dubitatione transmitteret, bene fecisse laudatur: & idcirco suæ uxori sibi iam legitimè sociatæ, impune, quamdiu vixerit, iudicamus manere conjugium, nec ob hoc contra præfatas auctoritates divinas aliquatenus separari debere. *b.*

Epistola Iohannis ad Clavum, ex qua scriptum est hoc caput, extat in bibliotheca Vaticana, scripta a Felice Lemovicino ecclesie Episcopo, & in concilio Ticinensi, tempore eiusdem Iohannis cum legatus ipsius, & magna parte Episcoporum Italia & Gallia habitis, in subscriptionibus est, Anselmus Lemovicensis ecclesie Episcopus. Itaque emendatum est, Lemovicina, cum antea legitur, Lemovina.

¶ Omittendum.] Sic emendatum est ex aliquo vetustis epistola ipsa, & Ivene. Infra etiam 34. quæst. 1. & 2. c. 1. Leo eodem verbis utitur, omittendum est, & inculpabile iudicandum, quem imitari videtur Iohannes voluisse. In vulgata erat, dimittendam non esse.

3 pars. Filia c. dicitur spiritualis non solum ejus, qui accipit, sed etiam ejus qui trina in eum vocabulo sacro baptisimato tingit. Dicitur etiam spiritualis filia sacerdoti, qui ei peccata sua confitetur. Harum omnium flagitiosa conjunctio est, & eadem parè solvenda.

C. VIII. *¶* Penitentia ei indicitur, qui spiritualium filiam, & penitentialem suam violare monstratur.

Unde Symmachus Papa ait.

Omnes d. quos in penitentia suscipimus, ita nostri sunt spirituales filii, & ipsi, quos vel nobis suscipimus, vel trinitas vocabulo merentibus, unda sacri baptismatis regeneravit. Sylvester quoque docens, admonet unumquemque sacerdotem, ut nullus causa fornicationis ad suam penitentialem accedat: quia scriptum est. [Omnes, quos in penitentia accipimus, ita filii nostri sunt, ut in baptisimato suscipitur.] Quapropter hoc scelus si quis perpetraverit, non solum dignitatis honorem amittat, verum etiam usque ad exitum vite jugi penitentia se subdat.

C. IX. *¶* Decedens. Item Celestinus.

Si quis sacerdos cum filia spirituali fornicatus fuerit, sciat se grave adulterium commisisse. Idcirco femina si laica est, omnia derelinquat, & res suas pauperibus tradat, & conversa in monasterio Deo usque ad mortem serviat. Sacerdos autem, qui malum exemplum dedit hominibus, ab officio deponatur, & peregrinando duodecim m. annis peniteat, postea vero ad monasterium vadat, ibique cunctis diebus vite suæ Deo serviat.

C. X. *¶* De eodem. Item g.

Non b. debet Episcopus aut Presbyter commisereri cum mulieribus, quæ ei sua fuerint confesse peccata. Si forte (quod absit) hoc contigerit, sic peniteat, quomodo de filia spirituali, Episcopus quindecim annos, Presbyter duodecim, deponatur: si tamen in conscientiam populi devenerit.

Ita inque auctoritatis apparet, quod sic proprium, siue tantummodo viri filiam mulier de sacro fonte suscepit, non ideo à viro suo est separanda. Quod & de vivo firmè oportet intelligi.

a. ut regeneraturam. b. ad deluisse. c. Sent. ibid. d. Sent. ibidem. e. Poly. l. 4. tit. 23. f. ut quindecim. g. ut. Idem. h. Poly. ibidem.

QVÆSTIO II.

Sponsalia ante septimum contracta non possunt. *Nulli enim consensu contrahuntur, qui interire non possunt, nisi per contrarium, & parte id intelligitur, quod inter ea legitur. Contrahitur ergo sponsalia non posse contrahi ante patrem, quoniam infirmitas consensus non admittit. Testatur hoc idem Nicolaus Papa, dicens.*

¶ Vtraque.] Sic est emendatum ex pluribus verbis, cum antea legere, alterutra. utriusque enim consensus requiritur est.

C. I. *¶* Ante tempus consensuale conjugium contrahi non potest.

Vbi non est consensus utriusque, non est conjugium. Ergo qui pueri dam puellas in candelabulo converso, nihil faciant nisi ut que puerorum, postquam venerit ad annos discretionis, consentiat i. etiamque & mater hoc violaverit de terecint.

¶ In Decretalibus in. de desponsatione impub. cap. 2. habet initium huius capituli, & ad iudicium alia ex eo Nicolaus referunt.

¶ Consentia.] In vulgata codicibus sequitur, nec est conjugium, nisi sit consensus utriusque: quæ verba alibi in aliisque manuscriptis.

QVÆSTIO III.

Quid b. autem spirituales vel adoptivi filii, quibus copulari non possunt. Nicolaus Papa respondit, consulta Dulgatorum, cap. 2. *Testatur ita dicitur.*

C. I. *¶* Qui de sacro fonte suscipitur, filius est eius a quo suscipitur.

Ita e diligere debet homo eum, qui se suscipit de sacro fonte, sicut patrem. *Item.* *¶* Est mater spiritus & filios spirituales gratuita & sancta communitate, non est dicenda consanguinitas, sed potius debeat spiritualis proximitas. Unde inter eos non contrahitur posse fieri quodlibet legale conjugium, & adoptivum dem, nec inter eos, qui natura, & eos, qui adoptivum filii sunt, venerandæ Romanæ leges matrimonium permittunt. *Item.* *¶* Si ergo inter eos non contrahitur matrimonium, quos adoptio jungit, quomodo potest carnali opporret inter se contubernio cessare, quæ ecclesie sacramentum regeneratio Sancti Spiritus. Longe igitur congruentius filius patris mei, vel meus appellatur is, quem gratia divina potius, quam humana voluntas, ut filius patris mei, vel fratris mei esset, elegit; prudentiusque ob altera corporalis affectione fecerimus.

C. II. *¶* Filia spiritualis carnali filio naturali nubere potest.

Item Zacharias Episcopus scribit per verbum Dei reverendissimi Theodori Episcopi Gallesia Vicarij.

Patrum d. nobis tua veneranda fraternitas obediens per quod suscipitur aurasti, si licet filio, cuius mater alterius filiam ex sacro baptisimato suscepit, copulam, id est, spirituales eius patris filiam (quod detestabile est) in matrimonio accipere, quod apud deum minime asseruisti contigisse. *¶* Sed bene tua sancta fraternitas compertum habet, quia Dominus præcepit.

a. Extra, de despons. impub. cap. 2. Facimus ibi. l. 1. c. 1. b. Sentent. 4. dist. 22. c. Sentent. illorum. Prop. 2. cap. 1. & par. 3. cap. 32. Panorm. lib. 6. cap. 113. Pro forma. l. 1. c. 1. ecclesiasticum. d. Poly. cap. lib. 6. tit. 23. c. 1. c. 1. cap. 27. Ivo par. 1. cap. 207. Panorm. lib. 6. cap. 113. c. 1. fonte.